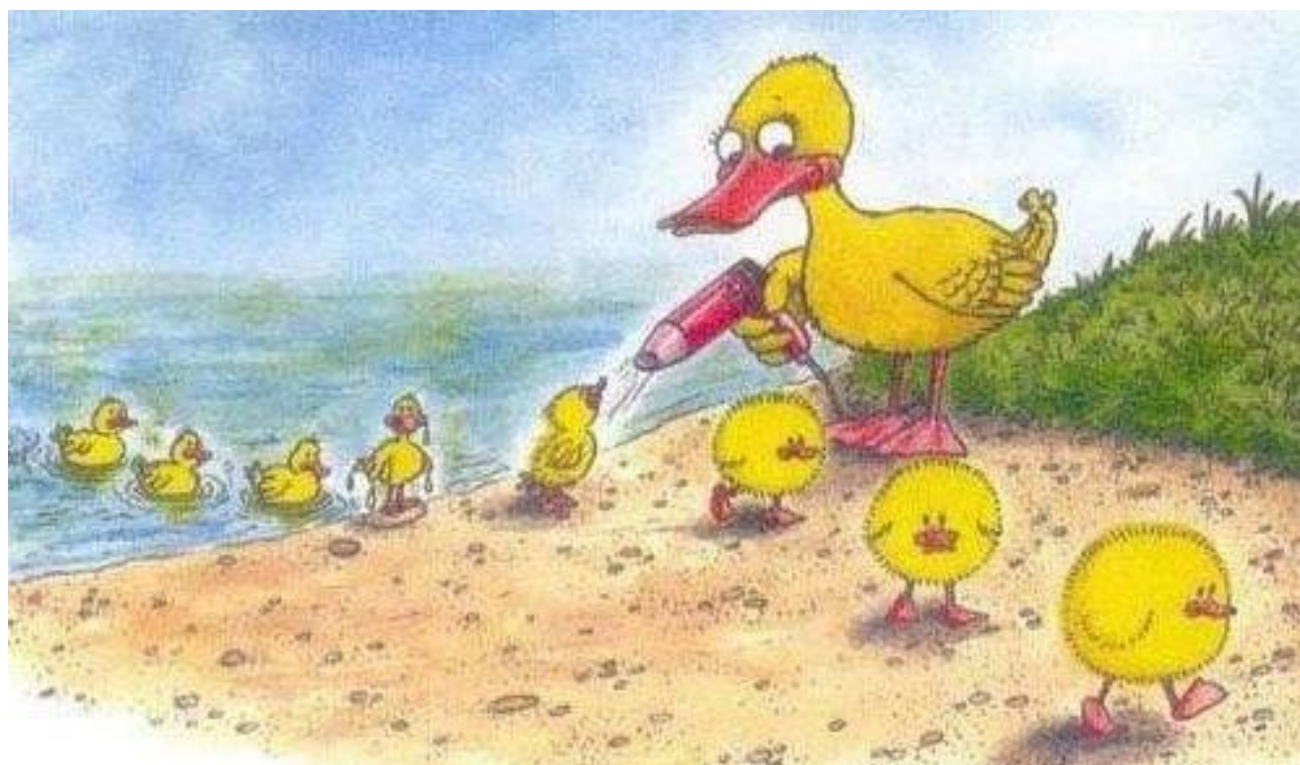

Světík

listopad – prosinec 2007

Mohu si přisednout, poslední rytíři?
Ve dvou se popíjí přeci jen lépe.
Vino je pro ústa, vítr je pro chmýří,
srdce je pro nic - a tepe a tepe.

Mohu si přisednout, Quijote bláznivý?
Slabost jsem měla vždy pro marné činy.
Osudu splétané vláknité tětivy
s úsilím napneš - a cílí už jiný.

Cítím se vyprahle, jak hvězda letící.
Mohu si přisednout na vaši lavici,
okamžik polevit v bezhlavém letu?

Mohu si přisednout? Je to jen na chvíli.
Zaplatím za víno, co bychom vypili,
dřív než se rozejdem do jiných světů.

CITÁTY

„Žena, která nedokáže být šťastná doma, nebude šťastná nikde.“

„K tomu, aby člověk dobře viděl nestačí mít otevřené jen oči. K tomu je třeba otevřít i srdce.“

„Muž chce ženu natolik chytrou, aby pochopila jak je moudrý, a natolik hloupou, aby se mu obdivovala.“

„Zaslouží-li si člověk pochvaly, dbejte, abyste mu jí neodepřeli.“

„Je důležitější jak člověk osud přijímá, než to, jaký ten osud je.“

„Milovat neznámá jen mít rád, milovat je věřit a pravdu znát. Milovat je odpustit a znovu podat ruce, milovat znamená rozdělit duši i srdce.“

„Není opravdové lásky v srdci toho, kdo není schopen obětovat svůj život k záchraně toho, koho miluje.“

„Ze všeho, co je věčné, je láska nejkratší.“

„Pro ženu, kterou jednou miloval, udělá snad muž všechno na světě...Až na to, aby ji miloval znovu.“

„První láska je druh očkování, která chrání muže před dalším onemocněním.“

Dobro...

„Pro dobro člověka...“ Od konce osmnáctého století se tato fráze stala přímo zaklínadlem, kterého se dovoláváme obvykle tehdy, když konáme právě prevelikou špatnost, když hubíme ryby a ptáky toxickými odpady, když ničíme ochrannou ozónovou vrstvu - dobytek oslepne dříve než lidé - a ospravedlňujeme se, že je to přece „pro dobro člověka“. Pro dobro člověka jsme ochotni zabíjet, mučit, ničit - i lidé, kteří by se zhrozili myšlenky mučení bezbranného zvířete, své námítky stáhnou, když je ujistíme, a že třeba zvláště barbarský pokus konáme pro dobro člověka.

Co je dobro? Tady narážíme na základnější otázku než prostě tu, které věci jsou dobré. Jde o to, co vlastně je dobro - tedy proč vůbec věci, vlastnosti a činy třídíme na dobré a zlé, proč

nám není všechno jen lhostejně stejné. Je to snad jen otázka libovůle, jak tvrdí někteří autoři - tedy že svět prostě je, nic víc, a my namátkou označíme jedno jako dobré, druhé jako zlé...že jiná společnost by mohla označovat zcela jinak, třeba krutost za dobrou či laskavost za zlou jako známku slabosti? Nebo má dobro a zlo nějaký podklad? Jak k němu vlastně přicházíme?

Obvykle nejzjevnějším základem rozlišování mezi dobrým a zlým je užitečnost. Od počátku jsme tvorové živí - a život znamená činnost, i když v počátcích se naše činnost omezuje třeba jen na dýchání. Protože jsme činní, není svět neutrální. Něco v něm naše konání podporuje, něco zas mu překáží. Čerstvý vzduch vyhovuje, zatuchlý tíží: zcela bez hledu na to, co máme či nemáme rádi, je pro člověka první dobrý, druhý zlý, vždy a všude, v každé společnosti. Podobně, protože jsme bytosti společenské, závislé jedna na druhé a zároveň zranitelné, je důvěryhodnost dobrá a proradnost zlá - a to zas bez ohledu na osobní přání nebo na tu či onu společnost. Tak tomu je : kdo považuje znečištěný vzduch či proradnost za dobré, ten se prostě mýlí. Svévolný vrah v Bosně je zlý člověk: ničí a nedosahuje ani minimální normu lidskosti.

Avšak - proč by mělo být ničení zlé? Samozřejmě, oběti se to příliš nezamlouvá, ale proč bychom měli dát za pravdu oběti, a ne třeba právě pachateli? Vždyť mnoho lidí schvalovalo vyvražďování Židů či likvidaci kulaků - proč bychom měli dát za pravdu zrovna Židům kulakům, a ne gardistům či komisařům?

To je otázka, kterou si zřídka připouštíme. Je příliš základní. Jenže když si ji nepoložíme, jak si pak máme být jistí, že nejde než o náš zakořeněný předsudek? Tak se ptejme. Proč je ničení zlé a láska dobrá? Kdyby byl svět neutrální, o sobě prostý hodnoty, pak ničení a tvoření jsou prostě dvě rovnocenné činnosti.

Jenže je svět neutrální? Všimněme si jednoho: všechno, co žije, též chce žít. I muška či housenka se snaží uniknout zabíjející ruce. I semínko, třeba fazole, hledá vláhu a světlo, usilovně si snaží uchovat život. Živé bytosti zápasí se smrtí i za cenu bolesti. Člověk ve své svobodě se může rozhodnout, že nákladnost jeho života v dané chvíli převyšuje jeho cenu, ač i to bývá výjimka. I o člověku platí, že všechno živé chce žít.

Vezměme to filosoficky: všechno živé chce žít. To znamená, že pro všechno živé je vlastní život hodnotou, něčím dobrým. V každé živé bytosti žije touha po životě. Svět nepřestává být neutrálním teprve užitečností či dokonalostí. Neutrální není nikdy. Kde je život, tam je i dobro.

Všimněme si, že to je nejzákladnější: život je sám pro sebe dobrem. Od toho se odvozuje dobrota všeho dalšího. Co je užitečné, je i dobré proto, že slouží něčemu dobrému. Dobro života sama pro sebe, dobro života prostě proto, že je - či abychom to rozvedli, že je touhou po žití, že ani ta housenka či fazole nechce umřít - chce žít. To je základ všeho dobra a zla. Dobrý je život, všechen život. A ovšem, protože život se nutně prolíná se všemi životy - sotva se živý myšmi - není dobrem jen

živelné množení života. Rakovina je právě takovým množením. Život je dobrý ve svých mezích, v rámci harmonie všeho života. Proto k životu patří i smrt, která vytváří prostor pro další život, proto k životu patří i jeho konečnost. Z té vyvstává to, co je základem všeho odvozeného dobra - totiž harmonické společenství všeho života. Tedy dobré je to, co harmonické či snad vyvážené společenství všeho života podporuje, zlé je to, co je ničící. Zlá je vražda, dobrá je láska. Dobrý je život, protože chce žít - v rámci společenství všeho bytí.

Co potom znamená ono „pro dobro člověka“? Vždyť dobro se neodvozuje od člověka. Patří všemu bytí, člověk je jen jednou součástí společenství všech bytostí. Jeho dobro má své oprávnění, protože i v člověku žije život, který touží po žití. Jenže to oprávnění není o nic větší - a také o nic menší - než oprávnění jiného života, vlků či racků či krav. Člověk náleží jeho místo, avšak to náleží všemu životu. Jde o to, aby se člověk naučil žít v harmonii s životem, ne na jeho úkor. Životní prostředí není jen životním prostředím člověka. Je životním prostředím všeho života, i života mimolidského. Nestačí, aby člověk pečoval o prostředí svého života. Je třeba, aby zajistil o prostředí života bobrů, vlků a skokanů zelených. A pokud by se vás někdo ptal: „A k čemu jste dobrý vy?“ Neboť odpověď je stejná - protože jsem, protože toužím být - a protože s úctou uznávám touhu všech ostatních po životě. To je, oč jde: o úctu - a lásku - ke všemu životu.

(Erazim Kohák, P.S.:Psové, leden 1992)

Zásady práce

Doporučuje 9 z 10 pracovních agentur:

- 1. Žij, abys mohl odpočívat!**
- 2. Miluj svoji postel, je to Tvůj chrám!**
- 3. Když Tě přijde někdo navštívit, aby sis odpočinul, stůj (lež) při něm!**
- 4. Odpočivej přes den, abys v noci mohl spát!**
- 5. Práce je posvátná, proto se jí ani nedotýkej!**
- 6. Nikdy nedělej zítra to, co můžeš udělat pozítří!**
- 7. Pracuj tak málo, jak je to jen možné. Co je potřeba udělat, nechej udělat jiné!**
- 8. Uklidni se. Nikdo ještě nezemřel z nicnedělání, ale při práci by sis mohl ublížit!**
- 9. Když pocítíš potřebu pracovat, pohodlně si sedni, aby Tě to přešlo!**
- 10. Nezapomínej, že práce je zdravá! Proto ji přenechej nemocným ...**

TA DNEŠNÍ MLÁDEŽ!

Také se rozhořčujete nad tou dnešní mládeží? Vůbec se vám nedivím. Rozhořčovali se nad ní již staří Egypťané dva tisíce let před Kristem a nejspíš oprávněně. V každé generaci se najdou někteří, kdo prázdnotu svých duší naplňují nicotou a nudou.

Jenže já znám docela jiné mladé lidi, pro které den nikdy není dost dlouhý. Třeba ekologické aktivisty z Děti Země nebo z Hnutí DUHA, kteří se snaží zachránit tuto zem před jejím konzumním zaslepením. Nebo studenty jednooborové filosofie, kteří věnovali velký kus svých prázdnin překládáním krkolomných vět z Husserlových Idein II., aby náš národ nezakrněl na duši. Nebo mladé evangelíky, některým nebylo ani dvanáct, kteří se sjeli v Prostějově, aby svůj život postavili pod zorný úhel věčnosti.

Nebo skauty. O těch má mnoho lidí velmi zkreslenou představu, protože skauti příliš nedbají na reklamu. Nejde jim o to, aby dobře vypadali na obrazovce. Jde jim o to, aby dobře opravdu žili. Aby byli opravdoví.

Totíž A. B. Svojsík, zakladatel českého skautingu, dal našim skautům do vínku něco nesmírně cenného - zanícení pro život v pravdě. Ten skautský ideál zná každý, kdo se kdy podílel na skautském životě. Je to především hluboká úcta k posvátnosti

všeho života a světa. pak je to účinná láska a dobrá vůle vůči všem bližním, lidským i mimolidských. A pak určitá sókratická náročnost vůči sobě. Nejen žít, nýbrž dobře žít. Žít v pravdě.

To mají všichni ti krásní mladí lidé společného - vědomí, že život není o sebehýčkání, nýbrž o sebezpřekračování. O ideálu. Co cennějšího jim můžete dát? Ostatně co už může svým dětem dát člověk, který prodal duši a čistý štít za dobrý kádrový posudek? Nebo ji dnes prodává za pár vytunelovaných akcií? Snad už opravdu jenom ten mobil a mercedes.

Jenže mladí lidé nepotřebují mobily a mercedesy. Kdo už je vůbec potřebuje? Leda snad ten, kdo prodal svou duši a teď ji potřebuje naplnit nákladnou technikou. Život na oko, aby tu prázdnotu nebylo vidět. Atrapa. Víím, jsou takoví lidé, a dnes jsou docela v módě.

Jenže to je strašlivý osud pro mladého člověka. Ten potřebuje především čistý štít, aby se za své rodiče nemusel stydět, a zanícení pro ideál, aby měl světu co dát. To jim dejte, a pak si nemusíte dělat starosti. Třeba z nich vyrostou ochránáři nebo skuti nebo učitelé - a nebo snad vystudují medicínu, aby mohli jít do Afriky zadarmo léčit domorodé děti. Tak či onak, budou z nich dobří lidé.

(Erazim Kohák, pro Slovo, říjen 1997)

TELEFONICKÁ PODPORA

Tohle se vážně stalo... Je to záznam rozhovoru klienta s pracovníkem Help-line firmy WordPerfect, pravdivěj příběh, kterej byl zachycenej systémem monitorujícím práci oddělení pomoci zákazníkům.

Dotyčný zaměstnanec byl vyhozen a v současné době se s WordPerfectem soudí kvůli "bezdůvodnému propuštění".

Záznam rozhovoru mezi bývalým zaměstnancem podpory zákazníků firmy WordPerfect (WP) a klientem (K), žádajícím o pomoc:

WP: "Podpora zákazníků, jak vám mohu pomoci?"

K: "Mám problémy s WordPerfectem."

WP: "Jaký druh problémů?"

K: "No, právě jsem něco psal a najednou jsou všechna slova pryč..

WP: "Jsou pryč?"

K: "Zmizela."

WP: "Hmm, a co teď vidíte na obrazovce?"

K: "Nic."

WP: "Nic?"

K: "Je prázdná, a když píšu, tak se na ní nic neobjeví."

WP: "Jste stále ve WordPerfectu nebo jste z něj venku?"

K: "Jak to mám vědět?"

WP: "Vidíte na obrazovce céčko s dvojtečkou?"

K: "Jaké cédéčko?"

WP: "To nic, řekněte jen, jestli můžete pohybovat kurzorem po obrazovce."

K: "Žádný kurzor tam není, vždyť vám říkám, že se tam nic z toho, co píšu, neobjeví."

WP: "Je na vašem monitoru indikátor napětí?"

K: "Co je to monitor?"

WP: "To je ta věc, co má obrazovku a vypadá jako televize. Je na něm takové malé světélko, které by mělo svítit, když jej zapnete. Je tam?"

K: "To já nevím."

WP: "Tak se podívejte na zadní stěnu monitoru a hledejte kabel pro přívod elektřiny. Vidíte jej?"

K: "Jo, myslím, že ano."

WP: "Výborně! Sledujte kabel až k zásuvce a řekněte mi, zda je zapojený do zásuvky."

K: "Ano, je."

WP: "Když jste se díval za monitor, všiml jste si, jestli jsou tam zapojené dva kabely?"

K: "Ne."

WP: "No, měly by tam být. Potřebuji, abyste se tam opět podíval a našel ten druhý kabel."

K: "Dobrý, je tady."

WP: "Tak jej sledujte a řekněte mi, jestli je správně zapojený do zadní strany vašeho počítače."
K: "Já se tam nedostanu."

WP: "Vidíte, jestli je zapojený?"
K: "Ne."

WP: "Ani kdybyste si na něco klekl a natáhl se tam?"
K: "Ale to není proto, že bych tam nedosáhl, to kvůli tomu, že je tma."

WP: "Tma?!"
K: "Ano, v kanceláři nesvítí světlo a jde sem jen trocha světla z ulice."

WP: "No tak si rozsviňte!"
K: "To nemohu."

WP: "Née? A proč ne?"
K: "Protože nejde proud."

WP: "Ne... nejde PROUD??? Aha, už jsem na to přišel! Máte ještě původní obal a manuály, se kterými byl počítač dodán?"
K: "Ano, mám je tady ve skříni."

WP: "Dobrá. Vezměte je, odpojte počítač a zabalte jej stejným způsobem jako byl zabalený, když jste ho dostal. Pak ho odnesete zpět do obchodu, kde jste ho koupil."
K: "Opravdu? Je to s ním tak zlé?"

WP: "Ano, obávám se, že ano."
K: "No, tak dobrá. A co mám v obchodě říct?"

WP: "Řekněte jim, že jste příliš velkej blbec na to, abyste vlastnil počítač!"

ROZHOVOR S KÝMSI... TENTOKRÁTE S LUCKOU

aneb desatero zájudných otázek

Jesky: zájudná otázka č. 1: Jaký je tvůj vztah k Vánocům - líbí, nelíbí, ráda, nerada??

Lucka: **Vánoce mám samozřejmě ráda.**

Jesky: zájudná otázka č. 2: Kdy většinou začínáš nakupovat dárky na Vánoce?

Lucka: **Jak kdy, někdy brzo, jindy později.**

Jesky: zájudná otázka č. 3: Jaký je obvyklý způsob slavení Vánoc u vás doma?

Lucka: **Na Štědrý den se sejde celá rodina (čítající 6 členů:)) u nás doma. Máme sváteční večeři a pak rozbalujeme dárky.**

Jesky: zájudná otázka č. 4: Co plánuješ v zimě za nějaké větší akce (třeba nějaké rodinné lyžování a ták - prostě to nějak hezky popiš :)))?

Lucka: **Na hory pojedu se školou v lednu a potom ještě s rodičema v březnu. Už se nemůžu dočkat...**

Jesky: záludná otázka č. 5: Máš radši dobu, kdy zima začíná, nebo dobu, kdy zima už pomalu končí?
Lucka: **Nejradši mám, když je zima v plném proudu, všude leží závěje sněhu, mrzne a trochu chumelí - prostě romantika :).** Škoda, že takhle bývá obvykle v době školy a ne prázdnin...:(

Jesky: záludná otázka č. 6: Chytanou tě někdy podzimní(nebo zimní) depky? Pokud jo, co proti nim děláš, pokud ne, jak se před nimi chráníš?? :)

Lucka: **Střídání ročních období nemá vůbec vliv na moje nálady. Ale když mám depku, zaháním ji hudbou (buď hraju nebo poslouchám). To většinou pomáhá.**

Jesky: záludná otázka č. 7: A teď úplně z jinýho soudku - jaký je tvůj oblíbený hudební žánr, oblíbená skupina, oblíbená písnička?? :)

Lucka: **Nejradši poslouchám rock, ale někdy i country. Mí oblíbenci jsou U2, ale mám ráda taky R.E.M., Nirvanu, Doors, Beatles apod. V současné době je moje nejoblíbenější písnička Walk on (samozřejmě od U2 :D), protože je velmi povzbudivá.**

Jesky: záludná otázka č. 8: Zkus udělat takový malý odhad - jaké budeš mít z čeho na vysvědčení známky? :))

Lucka: **Tak tohle bych zrovna letos radši nekomentovala. Nevím, čím to je, ale když jsem mívala samé jedničky, tak se mě nikdo neptal! :D (to bude asi tím, že to nebylo tak zajímavé :))**

Jesky: záludná otázka č. 9: Jak se cítíš v roli rádkyně? (jak bys řekla, že ti to jde, jak tě berou ostatní, co s nimi plánuješ....)

Lucka: **Doufám, že mi to jde, ostatní mě snad berou dobře, ale zatím moc neplánuju, protože bohužel nemám moc čas...**

Jesky: záludná otázka č. 10: A poslední otázka - Vzpomínáš si ještě na první akci s oddílem? Jak bys jí srovnala v porovnání s některou letošní? Co bys řekla, že se od té doby změnilo a jak? :)

Lucka: **Moje první akce byla jednodenní výprava do ZOO (asi si ji budeš taky pamatovat a jistě chápeš, že s tou se nedá nic srovnávat :))). Letos jsem nebyla na mnoha akcích (nebo skoro žádný nebyly?). Všechno se mi motá, protože mám dřavou hlavu... :-) Nevím proč, ale myslím, že dřív byla na akcích úplně jiná atmosféra. Myslím si, že je to věkem a tohle už pro nás prostě není...**

Jak se zachovat v hospodě

Symptom: Studené a mokré nohy

Chyba: Držíte sklenici pod špatným úhlem

Akce: Otočte sklenici tak, aby směřovala otevřeným koncem vzhůru

Symptom: Teplé a mokré nohy

Chyba: Špatná kontrola močového měchýře

Akce: Stoupněte si k nejbližšímu psovi a vynadejte majiteli za špatnou výchovu

Symptom: Pivo je nezvykle bledé a bez chuti

Chyba: Prázdna sklenice

Akce: Sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

Symptom: Protější stěna pokryta zářícími světly

Chyba: Spadl jste dozadu

Akce: Nechte se vytáhnout zpět k baru

Symptom: Ústa plna cigaretových nedopalku

Chyba: Spadl jste dopředu

Akce: Viz výše

Symptom: Pivo bez chuti, přední strana košile mokrá

Chyba: Ústa nejsou otevřena, nebo je sklenice přiložena k jiné části obličeje

Akce: Odejděte na toaletu, trénujte před zrcadlem

Symptom: Rozmazaná podlaha

Chyba: Díváte se skrz dno prázdné sklenice

Akce: Sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

Symptom: Podlaha se pohybuje

Chyba: Vynášejí Vás

Akce: Ujistěte se, že Vás nesou do jiného baru

Symptom: Místnost vypadá neobvykle tmavá

Chyba: Bar už je zavřený

Akce: Zjistěte si u barmana svoji adresu

Symptom: Taxi má nezvykle barvy

Chyba: Překročena osobní míra konzumace

Akce: Zakryjte si ústa

Jak poznáš jestli jsi závislá/ý na počítači?

- Někdo ti vypráví vtip a ty odpovíš "lol".
- Klikneš 2x i na dálkovém ovládní televize.
- Jsi online, ještě než si ráno vyčistíš zuby.
- Mezi tvé nejlepší kámoše patří soubory jpg.
- Než si přečteš všechny nové e-maily, uběhnou celé hodiny.
- Dokonce tvoje zvíře má vlastní webové stránky.
- Info o počasí hledáš raději na netu, než aby ses podíval/a z okna.
- Když se s někým seznámíš, zeptáš se: "Máš počítač?"
- Vana ti přetekla, protože ses ještě chtěl/a rychle juknout na net...

Uzly a zákon

Uzel UIA

1. Skaut je pravdomluvný

I z tohoto uzlu přímo dýchá jednoduchost. Uvážeme uzlík, jaký umí každé děcko, a druhým koncem sledujeme cestu prvního konce, ale opačným směrem. A vznikne nám uzel, který používají horolezci na prsním úvazku.

Co se stane, když takový uzel povolí? Většinou je to právě ve chvíli, kdy ho nejvíc potřebujeme. uklouzla nám noha, znavená ruka už se neudržela na nepatrném chytu. Řítíme se do propasti...

Takovým uzlem, který nesmí nikdy povolit je 1.bod skautského zákona, skaut je pravdomluvný. V anglickém znění znění Scout's honor is to be trusted, což přeloženo znamená, že skautovou ctí je, když se na něho dá spolehnout. Tak jako na "uják". Ten, koho zklameme v prvním bodě, zklameme jeho důvěru v naši pravdomlupnost, se řítí do propasti polopravd a lží. A jak ho vytáhnout ven, když tak důležitý uzel zklamal? Bude mít ještě důvěru spolehnout se na něj nebo na jiné uzly?

Nebo navždy ztratí chuť šplhat k vrcholům, k nimž ukazují naše zákony?

Konstriktorový uzel

2. Skaut je věrný

Boa constrictor je latinský zoologický název pro hroznýše královského. Jistě si už představujete sílu s jakou tento obrovský had drtí svou oběť. Tento uzel je jakousi vylepšenou lodní smyčkou. Používá se tam, kde je třeba pevně uvázat lano k oblému předmětu. Prý se tak zdvíhali zabítí medvědi, aby se jim nepoškodila kůže. Za oční zuby se jim vsunul kus větve a tlama se ovázala konstriktorovým uzlem. Je to jeden z uzlů, které se nejtíže rozvazují a často se váže tam, kde se s rozvazováním ani nepočítá.

Podobně je tomu s věrností. Skaut je věrný svému přesvědčení. A vydrží, i když se jeho okolí snaží stůj co stůj, aby uzel jeho věrnosti povolil. Drží dané slovo. Určitě si vzpomenete na různé příběhy, v nichž šlo o dodržení slova. Jako jeden za všechny vzpomeňme starého doktora Angelina z Holandska, který cestou za svými dvěma syny, misionáři, do pralesa ztroskotá. On i pilot přežili bez vážných zranění. Pilot však je na pokraji zoufalství nad zničením svého staříčkého letadla, se kterým načerno létal. Aby v něm vůbec vzbudil touhu po záchraně života, slibuje mu doktor, že pokud se vrátí zpět do Holandska, postará se mu o nové letadlo. A jak to v takových případech bývá, oba se

zachránili. A doktor ze všech svých sil shání značnou sumu na nové letadlo. Tento hrdý a před ničím se nepokořující člověk se pokořuje v různých naivních pořadech o pralese, vystupuje v reklamách na košile a boty, jen, aby splnil slib, který dal onomu pilotovi v daleké Brazílii.

Bude i na mé slovo spoleh?

Uzel dobrého skutku

3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným

Dobrý skutek! Co zas mám dnes vymyslet! Jsem už z toho úplně vyždímaný. Nic kloudného mě nenapadá. Doma už jsem na to trochu zvyklý, ale tady na táboře? Všichni něco dělají a mne nikdo nepotřebuje.

Spojují nás skautské ideály. Jsme taková jednotka zvláštního nasazení Velkého Ducha. Jednotka zvěďů. Ti pracují často sami nebo v malých skupinkách rozptýleni v nepřátelském prostředí. Dnešní svět nám není zdaleka vždy příznivě nakloněn. Přinejlepším nás považuje za "blázny, kteří si hrají na naivní svět". Tady na táboře bychom se měli vycvičit, sehrát a načerpat sílu pro své nasazení. Nasazení v běžném životě. Když nebudeme plnit svůj denní příkaz na táboře, tak kdy už!

Na každém táboře je někomu smutno. Není to nic špatného, když je mi smutno po těch, které mám rád. Špatné je, když mi ty pěkné vztahy, po nichž se mi stýská, nemá co nahradit.

Jako skauti bychom měli být zvláště dobrými pozorovateli, umět si zavčas všimnout, že jsme na někoho zapomněli. Může se to lehko stát, když se zabereme do hry, když je nám dobře mezi kamarády. Zvláště vnímaví bychom měli být ke členům své družiny. A hned je dobrý skutek na světě. A má-li být opravdu skautský, pak to udělám tak, že ten, komu jej prokazují si ani nevšimne, proč to dělám. A možná tak někdy najdu svého nejlepšího přítele.

Něco na dveře pokoje pro pořádkumilovné rodiče

Před vstupem do místnosti je nutno mít na paměti následující desatero :

- Udržování nepořádku je časově mnohem úspornější než udržování pořádku v pořádku.
- Každý pořádek vzniká z nepořádku a je nestabilní.
- Pořádek zneklidňuje, protože je v něm neustále potenciální nepořádek .
- Nepořádek uklidňuje a dává pocit uspokojení, protože je v něm potenciální pořádek, který si lze bez vynaložení jakékoli fyzické práce kdykoli představit .
- Nepořádek je věčný, životaschopný a je přístupný změnám .

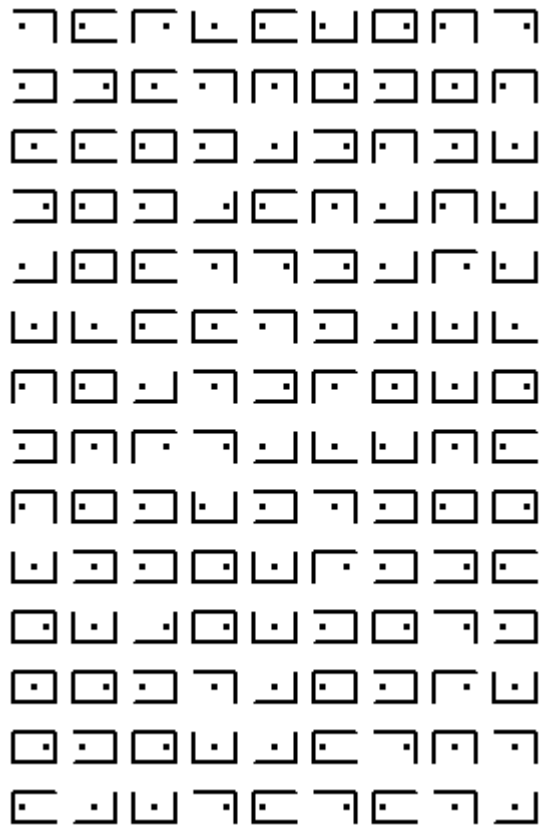
- V nepořádku má člověk možnost vytvořit stabilní harmonii mezi svými potřebami a potřebami svého okolí .
- Hledání předmětů a písemností je činnost produktivní, protože nutí člověka zabývat se předměty a písemnostmi, které by jinak ignoroval.
- V nepořádku se rozvíjí fantazie a schopnost kombinovat a improvizovat .
- Nepořádek naučí člověka mít přehled skutečně jen o těch věcech, o kterých mít přehled je skutečně třeba.
- Jsou důležitější věci než pořádek.

ŠIFRY

/ / / -... / -... / - / / -. / .- / / --- / -... / - / .. / --- / / .--- / . / / ..- / .-.. /
 --- / .... / --- / ..- / / .... / .-.. / ..- / .- / .- / .- / / .--- / . / -- / - / -... / /
 .-. / .-.. / --- / ...- / . / -.- / / ...- / .-.. / .- / .. / - / .. / / --- /
 -.. / .- / / .--- / . / / ...- / .... / --- / -.. / / -.- / .. / / - / . / / .- / / ..- / -- / .. / /
 --.. / -- / .. / --.. / . / - / / ...- / / --- / -.- / .- / -- / --.. / .. / -.- / .. / / -.- /
 - / . / .- / -.- / / .--- / . / ... / - / . / / .-.. / .- / . / -.. / --- / .- / --- / .. / / --- / -.
 / --- / -- / ..- / / -.- / -.. / -.- / / ... / . / / ... / - / .- / - / . / / --- / -... / -.- / - / .
 / -.- / - / -.- / -- / / / /

OHeTdeaGKejeeeemtescbqetievYTéiiezDdOeadIecehHAeoYneveaJWyetBQesYeie
 vRcreeLesWeeeloeeuaCCemVeyokesnkelfuAejeeSfevaMeufdSemnBeëXenseípenBe
 eaTezenwoYeecepwfeogfekeolejHvWeojdevOeaetueskNeewQcezpFembgXeaLeIDF
 feiOPuečmekYoWeoGIesQnFetadAeíhXweaFevXqetGyMeoemmteveádfPežheibOA
 etYFbesUeieiNemlOeaWTJelghkeiwxFenxrekxeýecXoWehoSvenHJWeákehsAeoed
 yvvennwieýCWRecSNOehleuDedJxmeáIFrelweoHesetp

YKSALMEKAPOEJATATINTSALVYHUOTZENYLPINEPARTIZAHCOOPENINEPART
 YKSALZILYMEDILESMOTVTOBENINEPARTISROHJENOTIZAHCOPOHENZMIN
 ENZUOLBOPMYKCINTSALVSUKSALISTELPEN

Wtfdiop, djn oflep wzojlb, ajtlbwb nv ofqsbuufmf. Dmpwfl nvtj czu adfmb qsvnfsoz, qbl kf pcmjcfo.

KOLO z Ty Dum jedE tO Pro jDe jdE kolo KoLO jEde to Pro na kMEN umi NAD naD ONA KOLO nAd tY kmeN Dum prO DUM JdE NAD naD PAda pAda jdE kMEN to JeDe to kMen to Jde i DuM Z a dUm on kmeN k Ona uz Za tY oKNo oNa NAD umi U ONA padA pro k AUTO To ONA oN jEde uz Nad v JdE I u jDe on Na u kmeN v Jde to To zA pAda jDe UMI dum U DUM Uz on OKNo

Proč ženy nikdy nemluví k věci?

Žena často mluví nepřímě, to znamená, že dělá narážky na to, co chce, anebo si různé věci vyvozuje. Většina žen rovněž mluví o několika věcech současně, čímž muže naprosto matou.

Ženina nepřímá řeč má svůj účel - pomáhá vytvářet vztahy a vazby s ostatními tím, že není agresivní, konfrontační a nevede ke konfliktům. Z evolučního hlediska měla svůj význam - ženy hovořící nepřímě se tak snáze vyvarovaly neshod. Nepřímá řeč neobsahovala náznaky převahy a agresivity, takže podporovala vzájemné vazby mezi ženami a pomáhala udržovat harmonické vztahy.

Hovoří-li žena nepřímě s jinou ženou, téměř nikdy nevznikne problém. Ženy dokážou odkrýt pravý význam slov. Nepřímý způsob hovoru s mužem však většinou vede ke katastrofě. Muži hovoří přímě a berou věci doslova. Jak už jsme uvedli, mozek muže se zaměřuje vždy jen na jednu věc, což

je pozůstatek někdejší orientace na lov zvěře. Málo strukturovaná a necílená ženská konverzace je pro muže velice zneklidňující. Muži obviňují ženy, že nevědí, o čem mluví. Říkávají: „O co tady jde?“, „Kam tenhle rozhovor směřuje?“ či „Jaká je podstata věci?“ Slyší-li muži nepřímou řeč, začnou se k ženě často chovat jako k chovankyni ústavu pro duševně choré anebo ji přerušují konstatováním „Tohle už jsme probírali desetkrát,“ „Jak dlouho o tom ještě budeš mluvit?“ anebo „Tenhle rozhovor je na mě moc složitý a nikam nevede!“

(Allan a Barbara Peaseovi, Proč muži lžou a ženy pláčou)

Poslední světýlko naděje

Už jako malá byla výjimečná, nebylo mnoho lidí jako ona, skoro bych si troufl říct, že byla jedinečná. Měla dlouhé, jemné vlasy zářivě blond, téměř až bílé, barvy, průzračné oči a její ústa neustále zdobil úsměv, který rozmrazil i to nejledovější srdce. Není divu, že ji lidé častokrát nazývali andělem. Nebylo to však jen kvůli jejímu vzhledu, ale i kvůli její duši. Duši, která byla jemná, čistá, plná radosti a lásky ke světu v němž žila. Jmenovala se Elisa. Vyrůstala v chudinské čtvrti, kde smích a radost byl luxus, který zde byl vzácností. Elisa častokrát poslouchala příběhy ztroskotanců, poznávala skrz ně život a na rady a moudra, která slyšela nikdy nezapomněla. Jak šel čas, stala se z ní dospělá dívka a i po letech její povaha zůstala stejná, veselá, nezkažená. Svou láskou a moudrostí se snažila pomáhat všem okolo sebe a mileráda rozdala vše co měla, jen aby mohla někoho rozveselit. Lidé to samozřejmě o ni věděli a rádi se stávali jejími přáteli, neboť jen ona jim byla vždy schopna ochotně a dobře pomoci. Jednoho dne za ni přišel jeden z přátel a požádal ji, jestli by si nemohl půjčit peníze pod jejím jménem, protože jemu je prý banka nepůjčí. Elisa to pro něj s radostí učinila, nýbrž jí také přislíbil, že peníze na splátky ji bude pravidelně dodávat. Byla to však osudová chyba, on se již nikdy neukázal a ona zůstala až po uši v dlužích. V tu chvíli se celá situace obrátila, byla to ona, kdo žádal o pomoc, však bez úspěchů.

Najednou tu nebyl nikdo z přátel, najednou ji nikdo neznal, zůstala úplně sama. Nepřišla však jen o přátele, přišla o svůj majetek, život, kterým žila a i její duše jako by pomalu zmírala. Jak se tak plížila ulicí města, neviděla už svět takový jako dřív, věděla, že život je krutý, ale vždy věřila, že mezi lidmi je ještě láska a dobro. Zjistila, že byla slepá, přestala věřit, její srdce nevydrželo. V temnotě a špíně, osamocená padla k zemi. Její srdce dotlouklo a s ním, jako by odešlo ze světa poslední světlo. Já však věřím, že v každém z nás ještě přežívá malé světýlko, které se při každé lásce a smíchu rozžárí víc a víc...Nedovolme aby uhaslo navždy!

KLEPY, KLEPY A ZASE KLEPY

- Haló, haló...přinášíme exkluzivní silvestrovský drb... Naší exkluzivní zpravodajce se podařilo zastihnout „oblíbenec“ našeho oddílu, věčného rivala a potměšilce Ďábla v lehké mírně a naprosto přioipité náladě...Tato nálada dostoupila dokonce až takových výšin, že se dotyčnému pletly písmenka a některé jeho věty vůbec nedávaly smysl! Proto radím - dejte si na něj bacha!
- A s tímto nekalým živlem souvisí i další zpráva - dotyčný vyhrožoval právě naší exkluzivní zpravodajce již v čase předvánočním tím, že jí ukáže svou laskavou tvář a že se na ní zaměří - že by si Ďábel vyhlédl svou novou oběť??? Nebo snad jen projevuje o tuto dívku vážný zájem? :) Myslíte, že by ho měla vzít - je přeci jen milý, vyzrálý, finančně zajištěný a má (téměř) svůj skautský oddíl...nebo že by ho měla odmítnout a nechat tak jeho city zhyznout??? A navíc, tyto zcela očividné city byli prý probuzeny tím, že Ďábla chtěla nějaká malá desetiletá holčička pustit sednout v autobuse - není to

zvláštní? :) A aby to nebylo vše, tak se chce přes Vánoce ostříhat a oholit..Otázkou však zůstává, zda je to kvůli vzhledovému snížení věku nebo kvůli jeho citům :)

- K uším mým se doneslo, že minimálně jeden mladistvý člen našeho oddílu nepodlehli lenivosti svátků Vánočních a vydal se do krutého boje s prací...Tímto odvážlivcem, který opustil teplo domova a vzdal se mis plných cukroví a neváhal jít od krutého mrazu byla Ivča - tímto si zasluhuje můj obdiv a mé uznání ;)
- Ale se zmíněním Ivči se nám tu objevuje ještě další věc - nesouvisí to, že si vydělává peníze náhodou s tím, že je zamilovaná?? :) Už několik dnů se na jejím statusu na ICQ objevuje, že je zamilovaná...otázkou zůstává, kdo je ten šťastný - je to snad Windy z 75. s nímž se Ivča hooodně bavila na Mikulášské a který od ní dokonce chtěl číslo, nebo je to snad nějaká známost z letních táborů z dob, kdy Ivča ještě nebyla u nás v oddíle, nebo snad dokonce nějaké tajemný cizinec ze Severní Ameriky?? To nikdo neví jistě - snad se to dozvíme nejpozději v den svatby :)
- Pokud je mi známo, tak v noci Silvestrovské nebylo žádnému z členů našeho oddílu způsobeno žádné zranění ať už vlastní zásluhou či cizím přičiněním. A tak nám chci pogratulovat a vyslovit nad tím úžas a obdiv - jen tak dál!

PODĚKOVÁNÍ TOHOTO ČÍSLA:

- ✓ Lachtymu, za Uzly a zákony ;)
- ✓ Kláře, za dodání několika textíků do Světlíka ;) (jmenovitě za Něco na dveře pokoje pro pořádkumilovné rodiče a Jak poznáš jestli jsi zavislá/ý na počítači?)
- ✓ Badovi, za móóc pěknou kytíčku, kterou vyrobil mně i Angie na jedné světluší výpravě :)
- ✓ pančelce Zítkové, za to, že zájezd do Francie organizuje právě ona :)
- ✓ panu Zaviačičovi, za to, že vynalezl ZAV – program na učení psaní všema deseti, a že v této disciplíně vzniklo spousta soutěží díky kterým se mohou nebozí, mladí a talentovaní studenti občas ulít z vyučování
- ✓ Lachtymu, za to, že mi opět půjčil klávesnici na soutěž a já se tak mohla jít umisťovat :)
- ✓ Janě, za to, že chodí do tanečních a já tak můžu chodit na plesy :)
- ✓ Zdravotním klaunům, za to, že jsou odvážní ;))
- ✓ mojí babičce, za to, že je stále ještě ochotna jezdit za dědečkem na chatu :)
- ✓ Šikulovi, za to, že měl nápad, udělat vizitky pro vedení světluch
- ✓ An+An za slíbené auto – bude se hodit :))))
- ✓ Kl za to, že si zahrála na exkluzivní reportérku a pronikla Ďáblovi do soukromí :)
- ✓ Orlovi, za to, že si chodí dávat batoh do klubovny 75. nejpozději v osm hodin :))
- ✓ Naší milé Československé akademii obchodní, za to, že nám k Vánocům nedala jako dárek další poučné a poutavé baletní představení a místo toho nám dali v pátek 21.12. ředitelské volno (jsem si jista, že si ho užijeme mnohem více než ten balet...)
- ✓ pančelce Býmové, za to, že mi nedá dvojku z testu i když jí tam spletu Rakousko s Německem a exil s vyhnanstvím...